UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate || Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatis, eorumque Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45750

Visual Library

tę oculorum. Que tunica (vt ait Beda) ſignificabat caſtitatem & puritatem,
quá Sacerdotes debent in omnibus ſuis miniſteriis & actionibus magna cũ
perſeuerantia vſque ad vitæ finem ſeruare. Indigent tamen mille oculis *Tract. 3 c. 8*
ad hanc cuſtodiam, eò quòd mille vijs impugnetur & interdum in ipſiſ-
met miniſterijs ſtruit Sathanas laqueos ipſis confeſſarijs, & alijs, qui iu-
uandæ & promouendæ animarũ ſaluti ſtudent, vt dicetur cùm de eis age-
mus. Et quamuis continentia ex ſeipſa videatur tunica anguſta, & aſpera
ipſi carni: neceſſe tamen eſt, eam adhuc ampliùs conſtringere aliquo ab-
ſtinentiiæ, ac pœnitentiæ corporalis exercitio, & cautela attentiori, quàm ſit
ordinaria: nam etiam hoc totum videbitur modicũm, ſi reſpiciamus ad
puritatem Statûs eorum, & vt à tanto periculo liberentur.

§. I.

PLVRIMVM ad hoc conferet, quòd Sacerdotes exactè agnoſcant 1
malitiam & fœditatem huiuſmodi peccatorum. *Inprimis* enim ſi i-
pſius matrimonij vſus, qui ex ſe Sanctus eſt, adeò obfuſcat Sacerdotij
puritatem, vt Eccleſia voluerit illa eſſe ſeparata, vt prædictum eſt: *Serm. 17. ad*
quantò magis (ait S. Auguſtinus) deturpabit vitium fornicationis; & *Fratres.*
quodcunque aliud carnale peccatum, quod adeò grauiter Dei Maieſtatem 2
offendit? Et, ſi Apoſtolus adeò fœdum reputabat hoc vitium in Sæculari-
bus hominibus, vt eis diceret: a *neſcitis quoniam corpora veſtra membra*
ſunt Chriſti? tollentes ergo membra Chriſti, facietis membra meretricis? abſit. *a 1. Cor. 6. 15*
An neſcitis, quoniam qui adhæret meretrici, vnum corpus efficitur? Quantò igi-
tur deteſtabilior erit SACERDOTIS improbitas: qui cùm ſit pars
& membrum adeò præclarum CHRISTI, ſeſe vili adeò & fœtido
cœno coniungit? Quod ſi adeo eſt graue Sacrilegium, & ſpiritua-
le adulterium tranſgredi votum caſtitatis; etiamſi, qui illud frangit, ſit 3
ſæcularis, vt ſuo loco eſt dictum: quid erit in Sacerdote ſpeciali conſecra-
tione mancipato, obſequio Diuino? Si grauiſsimum eſt Sacrilegium, tem-
plum Dei violare perpetrando hoc peccaum in loco Sacro: quantò erit
grauius, cùm, qui illud admittit, conſecratus eſt, viuumque Dei tem-
plum; in quod quotidie Deus ingreditur; & ipſe eum in ſuis accipit ma-
nibus, ore exoſculatur, & in ſuum pectus immittit? O Sacerdos (ait S. Hi-
eronymus) dic quiſquis fueris: quando Sacramentum ſumis; qualiter 4
cum ijs labijs filium Dei oſcularis: quibus oſculatus es labia meretricis? O *Epiſt. ad Sa-*
Iuda, filium hominis oſculo tradis? hic illum tradidit in manus crude- *cerdotes.*
lium hoſtium; vt eum calcarent, & cruci affigerent: tu autem eundem
tradis peccatis carnalibus, immanioribus eius hoſtibus, quàm illi fuerint:
& tu ipſe eum calcas & crucifigis.

In te (ait S. Chryſoſtomus) diriguntur horrendæ illæ minæ Apoſtoli *Hom. 20.*

b Hebr. dicentis: b *Quantò deteriora ſupplicia promerebitur, qui Filium Dei conculca-*
10. 29. *uerit, & ſanguinem taſtamenti pollutum duxerit*, in quo ſanctificatus eſt, &
“ ſpiritui gratiæ contumeliam fecerit, cuius gratia ibi erat communican-
“ da? Tu autem, ô miſer & infelix, es, qui carnis tuæ voluptatibus ita irre-
uerenter Dei Filium, eiusque pretioſiſsimum ſanguinem tractas, quaſi il-
lum conculcares ac pollueres: quamobrem horrendis ſuppliciis di-
gnum te facis. Eleuas ſacram hoſtiam, in qua filij Dei cœlo exi-
ſtit, vt ab aliis adoretur: tu verò illam conculcas? Eleuas Calicem pre-
cioſiſsimi ſanguinis, vt omnes eum venerentur: & tu eundem contemnis?
Tu præbes plebi ſpiritum gratiæ per Sacramenta: & tu contumeliam ei
5 facis? Audi quid idē b *Dominus dixerit*, conquerens de hac iniuria: *ad vos, O*
b Malach. *Sacerdotes: qui deſpicitis nomē meū, & dixiſtis: in quo deſpeximus nomē tuū: offer-*
1. 7 *tis ſuper altare meum panē pollutū, & dicitis: in quo polluimus te?* Nō polluitur i-
pſum ſacrificium, nec panis Sanctus in ſe, etiamſi Sacerdos improbus &
pollutus ſit, qui illum offert; ſed (vt S. Hieronymus ait) quantum in ſe
ibidem. eſt, illum polluit & profanat, quatenus eum cū ſordibus & immundiciis
ſuis coniungit. Sed nunquid talis temeritas impunita manebit? Si iubebat
6 Deus: c *Sacerdotis filiā deprehensā in ſtupro, violaſſe nomē Patris ſui, flāmis exuri:*
c Leuiti. 21. quantò magis (ait S. Chryſoſtomus) ſimilē pœnā promerebitur Sacerdos
9. in eandem lapſus culpam: qui magis violat, & maiori ignominia afficit Sa-
Lib. 6. de cerdotalem dignitatem; quàm filia eius eam afficeret? Quamuis autem
Sacerdotio. talis Sacerdos in hac vita flammis non exuratur: exuretur procul dubio
flammis inferni, niſi pœnitentiam fecerit tempeſtiuè. Nec in hac quidem
vita deerit ſeuera punitio, vt apparet in ſceleratis illis Sacerdotibus filijs
7 Heli; d *qui dormiebant cum mulieribus, quæ obſeruabant ad oſtium tabernaculi:*
d 1. Reg. 2. propter quod, & alia eorum ſcelera, talia ſupplicia minatus eis eſt, vt
22. *quicunque ea audiret, tinnirent ambæ aures eius.* Sed ne ſilentio prætereamus
8 aliud peccatum gulæ, quod voluptates carnis improborum illorum Sa-
cerdotum comitabatur. Eorum enim *puer*, ipſis iubentibus, *nolebat accipere*
verſu. 13. *carnes coctas* animalium quæ offerebantur in Sacrificiis, *ſed vi crudas acci-*
piebat, vt eas ad palatum Dominorum ſuorum *coqueret*, & condiret. Quis
autem eſt hic carnalis Sacerdotis puer, niſi amor proprius, & inordinatus
ſenſuum appetitus? qui anuente libera voluntate, quærit cibos ſibi ali-
às non debitos: quos iuxtà ſuum palatum præparat, etiam conculcato Dei
guſtu & palato: vt ſuum expleat. ex qua gula gradum ſib facit ad luxuri-
am, violans ſuam dignitatem vili adeò, infamique comite. Iure optimo
talibus Sacerdotibus obiici poteſt illud Apoſtoli: e *non poteſtis calicem Do-*
mini bibere, & calicem Dæmoniorum: nec poteſtis menſæ Domini participes eſſe &
e 1. Cor. 10. *menſæ Dæmoniorum.* & quodnam maius eſſe poteſt ſcelus, quàm accumbe-
20. re quotidie menſæ Chriſti, & puriſsimam eius carnem comedere, ac pre-

cioſiſsi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cioſiſsimi calicis ſanguinem bibere : & ſimul aſsidere menſæ Dæmoni-
orum, eiuſque calicem haurire , ſectando gulam, &ebrietatem & luxu
riam infamem? Oportet (inquit S Auguſtinus ſuis præsbyteris) manum
mundam eſſe, quæ polluti vaſis maculas debet purgare : ne polluta, dete- 9 *Serm.36.ad*
riùs poſsit coinquinare , cùm ſordida ſordidum tractat. Propterea Sacer- *Fratres.*
dotes Altiſſimi Dei , vobis dicitur : f *mundamini, qui fertis vaſa Domini.* g f *Iſai.52.11.*
Exhibeamus (inquit Apoſtolus) *noſmetipſos ſicut Dei Miniſtros in ieiuniis in* g *2.Cor. 6.6*
caſtitate : coniungendo vtramque hanc virtutem , eò quòd altera alteram
valde iuuet , ac foueat , caſtitas faciet nos Deo gratos , & Angelis ſimiles,
ſupra cœlos ipſos auolare: ſine qua non poterimus noſtra miniſteria mun-
dè peragere. Hæc eſt illa ſancta virtus , quàm complecti nos docet Apo-
ſtolus , dicens : h *fornicatio & omnis immunditia nec nominetur in vobis.* Ne
mens noſtra colloquiis malis poſsit corrumpi. Ideo, fratres, attendite, *Serm.37.*
quod non ſolùm à vobis remouenda eſt fornicatio , ſed etiam omnis ſu- g *Epheſ.5.3*
ſpicio falſa. Non decet Clericum cum mulieribus ſedere, vel fabulari, vel
domus earum frequentare , ne ſuſpicio mala inde progrediatur. O quam
vilis, ô quam miſer & puſillanimis reputatur Clericus qui frequenter cum
mulieribus conuerſatur ! inſipiens valde eſt , & inexpertus , qui amicitias
mulierum procurat. Et ideò vos qui eſtis lux mundi , & ciuitas in monte
ſituata, ſic famam veſtram cuſtodire debetis: vt non erubeſcant de detra-
ctoribus laudatores : hoc eſt: ne qui vos ſuſpiciunt & laudant, erubeſcant,
cùm audiunt mala , quæ alij de vobis referunt. Hæc omnia documenta
ſunt S. Auguſtini, & ea ſunt explicata in loco ſuperiùs allegato.

Ea nunc aliquibus exemplis confirmabimus , quæ vitium hoc reddant *Tomo.3.*
nobis magis deteſtandum. S. Gregorius refert de ſeptem Epiſcopis , qui *tract. 2.*
carentes lingua (Tyrannus enim quidam linguas eis amputauerat) loque- 10
bantur, & poterant Sacrum Miſſæ celebrare. Quorum vnus, cùm lapſus *Lib.3.de*
eſſet in fornicationem , non potuit ampliùs loqui. & ita manſit inhabilis *Dialog.c.32*
ad hoc diuinum Sacrificium offerendum. Palladius etiam refert , veniſſe
ad S. Macharium Sacerdotem quendam, capite à cancro deuorato , & ore *In hiſt.Lau*
in poſteriorem partem inuerſo, cũ quadam horrenda deformitate, ac do- *ſicana.c. 20*
lore maximo ; & oraſſe ipſum Sanctum pro ſanitate recuperanda. Qui
Sanctus , ne aſpicere quidem illum voluit ſed cùm ipſemet Palladius pro
eo intercederet, reſpondit ei Sanctus: indignum illum eſſe tali ſanitate , &
iuſtè ea pœna puniri : eò quòd poſt lapſum in fornicationem , Sacrum
Miſſæ celebraſſet. Quod ſi vis, inquit ſanitatem ei reſtitui, perſuadeas , vt
nunquam ampliùs Miſſam celebret. Infirmus iurauit , ſe nunquam cele-
braturum ; cui S. Macharius: credis eſſe Deum , cui nihil ſit occultum , &
quem decipere non poſsis ? Cumque ille reſponderet, ſe id credere : iuſsit
Sanctus, vt peccatum ſuum confiteretur ; & ſtatueret, firmiterque propo-

neret ſe nunquam ampliùs celebraturum. Et tunc Sanctus ei reſtituit ſanitatem. Ex quo ſatis apparet, quantopere Deus Dominus noſter hoc vitium deteſtetur; cum vel vnica fornicatio ſufficiens fuerit cauſa, cur indigni efficerentur, qui nunquã ampliùs celebrarent. Nec minùs eſt ſtupendus, licet eius exitus fuerit lenior, caſus, quem refert Petrus Cluniacenſis de quodam alio Sacerdote: qui poſt lapſum in peccatum carnis, ad celebrandum acceſsit. Cumque ſacram hoſtiam in manibus haberet, vt eam ſumeret, illa euanuit; & cùm acciperet ad manum calicem, etiam pretioſiſsimus ſanguis euanuit. Qui tamen etſi ex hoc euentu timore eſſet perterritus, ſequenti tamen die rediit ad Sacrum celebrandum: euenitque idem quod priùs. Et cùm ille adhuc pergeret tertio die celebrare, vt videret: an Dominus Deus in ira ſua contra ipſum perſiſteret: idem omnino euenit. Quare ter priuatus eſt communione in ipſo Sacro, tanquam indignus tali cibo. Et tunc acceſsit ſuum Epiſcopum, multiſq; lacrymis peccatum ſuum eſt confeſſus, & miraculum quod eueniſſet, aperuit. Et cum per multos dies pœnitentiam egiſſet, abſtinens à celebratione: poſtea ex præſcripto ſui Prælati acceſſit ad Miſſam celebrandam. Et in prima Miſſa, quam magna cum deuotione & pietate fecit: cùm vellet communicare, repentè apparuerunt illi tres illæ hoſtiæ, quæ priùs diſparuerant, & in calice ſimiliter inuenit tantam ſacri Sanguinis qantitatem, in ſignũ quod Deus Dñs noſter ipſius peccata remiſiſſet. Et ſumens omnes tres hoſtias totumq; ſanguinem, duxit in poſterum piam valde & ſanctam vitam.

Lib. 1. de Miraculis. c. 2.

Similem caſum refert Cæſarius de quodam Sacerdote, qui cùm nocte Natiuitatis proficiſceretur ad pagum quendam, vt ſacrum in eo celebraret: in ipſo itinere incidit in quandam fœminam, cum qua carnaliter peccauit; & nihilominus poſt matutinum officium Sacrum fecit; ſed ſtatim atque conſecrationem peregit, euenit ei idem miraculum: aduolans enim columba quædam ſorbuit Sacrum liquorem, qui erat in calice, & hoſtiam ſacram roſtro accipiens auolauit Et cùm poſtea etiam in aurora celebraret, ac deniq; in tertio Sacro; idem in omnibus ei euenit. De ſuo tamen lapſu vehementer dolens, & præmiſſa pœnitentia, cum rediit ad ſacrum faciendum, eadem columba rediit cum tribus hoſtiis, & ex ſuo roſtro eas in altari collocauit; liquoremq; ſacrum, quem acceperat, in calicem ipſum infudit, vt ex hoc facto intelligeretur: Spiritum ſanctum, per columbã ſignificatum, eos horrere: qui abſque puritate communicant: dolentibus verò, & columbarum inſtar gementibus, ob admiſſas culpas, reſtituere, quod propter illas amiſerunt. De duobus Sacerdotibus carnalibus refertur; quòd cùm Sacrum Miſſæ facerent, alterius os, naſus, mentum, & lingua computruerint: vt indicio eſſet, quantum apud Deum & proximos opus illud fœteret, ob improbam & ſcandaloſam eius vitam: cùm verò

Lib. 2. Dialog. c. 5. in Magno Speculo exemplor. Verbo Communio. exemp. 9.

In eodem Speculo verbo Miſſæ. Exemp. 5.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

alter ad Sacram Aram accederet, prodijt ex ea vehemens quidam ignis, qui manus eius vſque ad ipſos cubitos combuſſit: in ſignum ignis luxuriæ, animam ipſius comburentis, ipſumque reddentis indignum, qui Sacrum celebraret. De duobus alijs Sacerdotibus valde intēperantibus, & in peccatis gulæ & luxuriæ effrenibus, etiā refertur: quod cùm eſſent amici intimi, & in eiſdem vitijs indiuidui ſocij: hac ratione fuerint à Diuina iuſtitia puniti: vt primus repentè moreretur: cumque eius ſocius ſequenti die ambularet, audiuit tremendā quandam vocem de ſub terra prodeuntem cum horrendis gemitibus, & clamoribus. Ille verò ſacerdos timore perterritus ſigno Crucis cœpit ſe ſignare; & reſumpto animo, loquentem interrogauit, quis eſſet? Cui reſpondit, qui vocem emittebat: ego ſum infeliciſſimus amicus tuus. Et interroganti ſecundò: quomodo tecum agitur? & cur de ſub terra mecum loqueris? tunc tremendo quodam mugitu dixit: væ, væ, væ mihi: quoniam clauſit ſuper me puteus os ſuum, quo reſponſo prolato, tremenda illa vox videbatur ſumma celeritate magis procul ſemper recedere, quaſi in abyſſum deſcendens. Sed infelicior ſocius, quem Deus Dominus noſter per eam vocem vocabat, & inuitabat ad pœnitentiam, noluit illam facere; ſed in deprauatis moribus perſtitit; & breui poſt tempore infelicem obijt mortem; quem idem væ ſecutum eſt, quod eius ſocium; ad eundem enim deſcendit inferni puteum.

Ibidem verbo. Gula. Exemplo. 12

§. II.

HOs & ſimiles alios caſus, & horrenda ſupplicia oſtendit diuina miſericordia: vt ex alienis malis cautiores efficiamur: ne in ſeueræ ipſius iuſtitiæ manus incidamus. Nam (vt ait S. Auguſtinus) ſi Dominus noſter omnia peccata publicè & ad oculum in hac vita puniret, facilè homines cogitarent: nullum poſt hanc vitam ſupereſſe ſupplicium; quòd ſi nullum hic puniret, etiam exiſtimarent, Deum nec prouidentiam habere, nec iuſtitiam exequi. Ideòque quoſdam peccatores punit in hac vita; alios verò differt puniendos in altera. Et, vt S. Thomas aduertit, viſibilia ſupplicia ſolent infligi in initio, quo leges promulgantur. Ac propterea Ananias & Saphira repentina morte fuerunt ſublati, ob violatum votum paupertatis; & in Eccleſia primæua (vt ait Apoſtolus) a *multi* eò quòd *indignè* ſanctiſſimum Sacramentum *ſumerent: erant infirmi, imbecilles, & multi moriebantur*. Nec dubium, quin multæ infirmitates, imbecillitates, & mortes ſint etiam nunc pœnæ peccatorum, quæ admittuntur in indigna communicatione, & Sacri celebratione. Tremant itaque improbi Sacerdotes, & nominatim laſciui, & impudici; & ſtudeant ſtatim vitam ſuam emendare: ne fortè mors repentè ſuperueniat; & cadant in profundum inferni. Clament

Lib. 1. de Ciuit. c. 8.

Lect. 7. in 1 Corint. 11.

a 1 Corint. 11. 30.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN